

[Jens Thomsen.]

samme Skat af deres Indtægter som andre Skatteydere, og Uddelernes Skat er endda lettere at kontrollere for Skattemyndighederne end Købmændenes, fordi de offentlige Brugsforeningers Regnskaber viser Grundlaget for Uddelerens Løn. Ved en samlet Undersøgelse viser det sig ogsaa, at Købmændene ikke betaler højere Skatter end Brugsforeningsuddelerne, tværtimod. Under Folketingsforhandlingerne i 1940 forelagde min Gruppe Resultatet fra en Kommune, hvor der var tre Købmænd og tre Brugsforeninger. De tre Brugsforeningsuddelere betalte der tilsammen i personlig Skat til Kommunen 1 776 Kr., og de 3 Købmænd betalte tilsammen 565 Kr. Dette belyser det urigtige i Agitationen. Brugsforeningsmedlemmerne er naturligvis med til at betale Uddelerens Løn og Skat, og at de saa ogsaa skal betale Skat af Brugsforeningens Dividende, er uden saglig Begrundelse. Men til Trods derfor skal det erkendes, at Spørgsmaalet kan faa store og skæbnesvangre Følger, fordi det er blevet saa stærkt benyttet i den partipolitiske Agitation.

Det konservative Parti har hidtil taget Gevinsten; men nu vil Venstre ogsaa være med i Konkurrencen. Det har man erfaret gennem mange Udtalelser af Venstrepolitikere og i Venstres Blade. Særlig tydeligt og utilsløret blev det sagt i en Leder i „Kolding Folkeblad“ for kort Tid siden — jeg beder om Formandens Tilladelse til et ganske kort Citat.

Formanden: Jeg ser mig ikke i Stand til at give den Tilladelse, som den ærede Taler her udtaler Ønske om. Jeg henstiller til den ærede Taler ikke at fortsætte med i den Grad at gaa i Bredden med Hensyn til Spørgsmaalet Andelsforeninger. Jeg skønner ikke, at der i Dagsordenen for Mødet er sagligt Grundlag for den Udredning, som det ærede Medlem her i saa høj Grad er inde paa.

Jens Thomsen: Det, Forslaget gaar ud paa, er dog en Forøgelse af Andelsbeskatningen, og jeg mener, at det er skæbnesvangert, at man gaar videre ad denne Vej. Hvis det ikke kan falde ind under dette Forslag, vil jeg forbeholde mig at fremkomme med mine Udtalelser, naar det paagældende Lovforslag kommer paa Dagsordenen.

Finansministeren (K. H. Kofoed): De Udtalelser, der er fremsat af de ærede Ordførere under denne Sags Behandling, kan vel siges at falde i tre Grupper, nemlig for

det første almindelige Udtalelser om Synspunkterne og Hovedprincipperne i det Lovkompleks, der er sat paa Dagsordenen for Folketingets Møde i Dag, for det andet specielle Udtalelser om det Forslag, nemlig Lovforslaget om Udstedelse af Statsobligationer, som formelt er til Behandling nu, og for det tredje en Del Udtalelser om de øvrige paa Dagsordenen opførte Lovforslag — for denne sidste Gruppens Vedkommende dog efter Formandens Henstilling kun periferisk spredt og mere principielt.

Jeg skal derfor heller ikke, for saa vidt angaar den sidste Gruppe af Udtalelser, ved denne Lejlighed komme med Bemærkninger, men i den Udstrækning, som disse Udtalelser i øvrigt giver mig Anledning til det, fremsætte saadanne, naar vi kommer til de Punkter paa Dagsordenen, hvor disse specielle Lovforslag er opført.

Med Hensyn til de principielle Udtalelser vil jeg gerne sige Tak for den Tilslutning, der er ydet Hovedsynspunkterne, som har været bestemmende for disse Lovforslags Udarbejdelse og Fremsættelse. Bortset fra det Forbehold, som for nogle af Lovforslagene Vedkommende blev taget af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, og bortset fra den Skepsis, der raadede hos det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen over for i hvert Fald eet af Forslagene, er der fra alle Sider givet principiel Tilslutning til disse Hovedsynspunkter, og det er klart, at Forudsætningen for hele denne Lovgivning, for i det hele taget paa nærværende Tidspunkt at gaa til saa gennemgribende Foranstaltninger, som der her er Tale om, maa være, at man betragter den nuværende Tilstand og den nuværende Udvikling som faretruende for Opretholdelsen af sunde Pengeforhold her i Landet.

Tror man ikke, at der er nogen Fare, eller mener man, at den Fare, der er, er uafvendelig, er der ingen Grund til at gaa i Gang med Arbejdet; men mener man, at der er Risiko, og mener man, der er Mulighed for at afvende den Risiko, bør man til Gengæld gaa i Gang med Arbejdet. Det har den nationaløkonomiske Sagkundskab, som har været stillet til Raadighed for Regeringen, været ivrig for at man skulde, og det har Regeringen ogsaa faaet Henstilling fra Nationalbanken om at gøre; Regeringen har taget det samme Standpunkt, og de politiske Repræsentanter, der er forhandlet med, har ligeledes taget dette Standpunkt. Dette er vedstaaet her i Dag, og det vil jeg paa Regeringens Vegne sige Tak for og derudaf udlede den Konklusion, at der igennem maa disse Lovforslag ogsaa kunne